

ΟΙ 100 ΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ : ή ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ έΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ μέ σΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ μάσκα

"Η διεθνής οίκονομική κρίση πού μαστίζει τόν κόσμο, έχει κάνει στάχτη τό "ώφελο οίκοδόμημα" πού υποσχέθηκαν οι άστοι μετά το 2^ο ίμπεριαλιστικό πόλεμο. Αποτέλεσμα: όμοιβεια, άνεργία, καταπίεση, άβεβαιότητα για τό μέλλον. "Ολες οι χώρες προσπαθούν νά επεράσουν τήν κρίση μ' έναν καθημερινό πόλεμο δύλων ένδυντια σ' δύλους, δύλωτε οίκονομικό, δύλωτε πολιτικό, δύλωτε διπλωματικό, κ.λ.π. Οι ένδοι ίμπεριαλιστικές διαμάχες μεταφέρθηκαν τελευταία καί στήν καρδιά τής Εύρωπης μέ τό θέμα τής Πολωνίας.

"Όλα αύτά δείχνουν ότι προετοιμάζεται ένα νέος παγκόσμιος πόλεμος. Οι πρώτες ένδειξεις του: έξοπλισμός, καταστολή, έκκλησης γιά αύξηση τής παραγωγικότητας δάπτικης κυβερνήσεις πρός τήν έργατική τάξη.

Σήμερα πού οι παραδοσιακοί άστοι άποτυχαίνουν νά κοντρολάρουν τήν κρίση, άνδλαβαν νά τό κάνουν οι "σοσιαλιστές", διως στή Γαλλία καί τήν Ελλάδα. Αύτοί φράνται τη μάσκα τού σοσιαλιστικού, προσπαθούν νά βάλουν τό προλεταριατικό νά δουλέψει άδιαιμαρτύρητα γιά τήν αυτορία τού καπιταλισμού καί τήν άποτροπή τού πολλέμου. Τίποτα δύκας δέν πρόκειται νά καταφέρουν! Γιά τό προλεταριατικό τό δίλημμα δέν μπορεῖ νά είναι, πόλεμος ή είρήνη μέσα στό καπιταλιστικό σύστημα, άλλα πόλεμος ή έπανάσταση, γιά τή διχτατορία τού προλεταριατικού πάνω στούς καπιταλιστές του, σαν τόν μόνο δύναμι πού μπορεῖ νά δηγήσει τήν κοινωνία στόν κομμουνισμό, δηλαδή σέ μάκινανία άπολλαγμένη δάπτούς πολέμους, τή φτώχεια, τήν πενιά, τή μιζέρια, τήν έκμετάλλευση κάθε είδους.

Στήν Ελλάδα τό ΠΑΣΟΚ άνέλαβε τήν κυβερνητική έξουσία υποσχόμενο νά κοντράρει τήν κρίση καί νά καλλιτερέψει τό βιωτικό έπιπεδο τών έργαζόμενων. "Ηδη δύκας, στής 100 μέρες τής δικαιοβέρησης του, έθαψε πολλές δάπτικης προειδοποιήσεις δέναγγελες του, διώς τή μείωση τής στρατιωτικής ζητείας, τόν έπαναπατρισμό τών πολιτικών προσαργύων, τό κάψιμο τών φαελλών (στό στρατό δεν γαλεί νέα βιογραφικά σημειώματα, δύμια μέ τά παλιά), κ.λ.π. Απόδειξη έστια αύτά τού έκλογηκαν στην καρακαρά του γιά τήν έξαπατήση τών μαζών. Νά δύκας πιό συγκεκριμένα πώς δέδειξε σέ διάφορους τομεῖς τής πολιτικής του τήν άστική του φύση:

Στήν έωστερηκή πολιτική δύρος πιασγύρισε στά θέματα ΝΑΤΟ, ΕΟΚ, Ζητάει τώρα μόνο καλλίτερες έγγυήσεις γιά τήν παραμονή του σ' αύτούς τούς δυό ίμπεριαλιστικούς σχηματισμούς. Γιατί σάν μικρή χώρα, άδύναμη όπό κάθε διατάξη, είναι σάν αναγνωσμένη νά ζητάει τήν προστασία ήνως ίμπεριαλιστικούς γιά νά τά βγάλει πέρα. Τό μόνο πού μπορεῖ νά πετύχει είναι μικροπαρακρήσεις. Στή διενέγγιμη μέ τήν Τουρκία δικαιολούμενη δύο καί πιό αισινιστική, δίνοντας μάλιστα καί μεγάλη δημοσιότητα. Αύτη ή πολιτική δύκας δύρος τά συμφέροντα τής άστικής τά ξης, καί μόνο αύτήγων πού έχει τήν έξουσία στά χέρια της, ένω δύλων τών προλεταρίους στό δύναμα τής "έθνικής έντοπτας" νά μάν παλέύουν γιά τά τασικά τους συμφέροντα καί τούς προετοιμάζει νά άλλησκοτωθούν αύριο - σέ μάκινανία πολέμου μέ τήν Τουρκία - μέ τ' άδελφια τους, τούς προλετάριους τού διάτιπαλου άστικού στρατόπεδου.

Στά έωστερηκή θέματα δρχισε νά δείχνει, μέχρι τό σημείο πού διαγκαστήσει, τό πραγματικό του πρόσωπο σάν ιπεραστική τών συμφερόντων τής άστικής δημοκρατίας έναντια στά συμφέροντα τών έργαζόμενων:

"Η καταστολή δρχισε νά έμφανίζεται καί πάλι άνοιχτά. Έτσι ένω οι πρώτες άγωνιστικές έκδηλώσεις τών καρατούμενων στής φυλακές γιά τής διθιές συνθή-

κες διαβίωσής τους άντιμετωπίστηκαν στήν άρχη μέ "πατρικές" συμβουλές τού "Αλεξανδρή", θεατρικές παραστάσεις καί μικροπαραχές, μόλις οι κρατούμενοι τού Κορυδαλλού έξεγέρθηκαν βλέποντας ότι τήποτα ούσιαστικά δέν διλατεί, ότι τά δύνα πρόσωπα κι οι δύνα πηχανισμού έξαπαλουδισμένα νά υπάρχουν, ή κυβέρνηση τούς χτύπησε μέ τά ΜΑΤ καί ξαπόστειλε πολλούς δάπτο αύτούς στής φυλακές - κολαστήρια τής Κέρκυρας.

"Η δύνα πατακή καί στής καταλήψεις τών 'Εξαρχείων, Ν. Ήρακλείου κ.λ.π. "Επέμβαση τών ΜΑΤ, δικαιστήρια μέ βαρείές ποινές, τρομοκρατία κ.λ.π. "Αν σήμερα χτυπάει μόνο πειραματικά στοιχεία, αύτό γίνεται γιατί η έργατική τάξη μένει άνινητο ποιητήμενη, δύλα δείχνει τής διαθέσεις τής "σοσιαλιστικής" κυβέρνησης όπένα ντι μελλοντικό διεκδικητικούς άγγινες τού προλεταριάτου. Για αύτη βιάστηκε νά αύξηση γιά τά έπομενα 2 χρόνια τόν άριθμο τών άστικομικών κατά 8.000 άτομα καί δημιουργεῖ Δημοτική 'Αστυνομία. Τά δργατανά τής κρατικής καταστολής πρέπει

νά είναι περισσότερα γιά νά μπορούν νά έπιετολούν τό ... έργο τους.

■ "Ο κρατικός μηχανισμός, πού είναι μιά άπ" τής πρώτες φροντίδες καθέ μεταρρυθμίσης πού υποβοτεῖ τά αστικά συμφέροντα, είναι καί μιά αύτής πρώτες φροντίδες τού ΠΑΣΟΚ. Σέ πρώτη φάση τό 5νθήμερο στά δύμα 'Ασφαλείας καί μετά γερά στεγαστικά έπιδιδόματα στούς άστικομικών, συνδικαλισμός στά δύμα. 'Ασφαλείας, γιά νά μπορούν νά ζητούν συνεχώς καλλίτερες συνθήκες καί έπομένως νά καταστέλλουν πιό αποτελεσματικά (τάχητης ύπερ) καί τό κόμια τών ... έργαζομένων, τό ΚΒΕ).

Κι δύλα αύτά τή στιγμή πού οι φωντάριοι παίρνουν 90 δραχμές τό μήνα, οι "αύτοκτονες", καί τά καλύνια συνεχίζονται κι ή έξουσία τών καραβανάδων θεωρείται ίερή κι έπαρθείστη.

Στούς Δημόσιους ήπιάληλους έδωσε αύξησης 5.000 - 2.000 αύτό 1η Γενάρη '82. Βέβαια καθέ λογικός διαδρόμος μπορεῖ νά καταλάβει ότι αύτά είναι ψύχουλα πού δέ μπορούν νά καλύψουν τήν πώση τής μάγαροστικής δύναμης τά προγούμενα χρόνια, ένω παράλληλα μέ τής αύξησης τών τιμών νερού, τηλεφώνου καί καυσίμων, πού έξηγγειλε μαζί μέ τής διαπροσαρμογές τών μισθών, μεώνει τό είσοδόμα κατά 1.000 δρχ. τούλαχτιστον μέσα στό '81. "Οσο γιά τήν περίφημη Αύτόματη Τιμαριθμική 'Αναπροσαρμογή (Α.Τ.Α) αύτή θά δίνεται στό τέλος τέλος καθέ τετράμηνο καί δύκι μάρομπικά σ' άλληληρο τό τετράμηνο μέ αποτέλεσμα οι μισθοί νά τρέχουν πάντα πίσω αύτής τήν αύξηση τού κάστους ζωῆς.

— Από τής πρώτες οίκονομικές έξαγγελες του τό ΠΑΣΟΚ δίνει αύτης διεύκολύνσεις στό μικρομεσαίο ιεράλιατο, όπως: αύξηση αύτό 3 έκατομ. σέ 5 τών διανεύων τών Τραπεζών, αύξηση αύτό 1 έκατ. σέ 2 τούς αύτώτους δρους χορηματοδότησες γιά κά κάντο έργασιμων κά τώ αύτό 20 έκατ., διευκάλυψη στήν πληρωμή τών δύρειλῶν πρός τό ΙΚΑ (σέ δύο διεύλογται μέχρι 31/10/81 έξόρληη σέ 48 μηνιαίες δόσεις), γιά τής μεταποιητικές διαδικασίες αύξηση τών διανεύων τού ΒΟΜΜΕΧ γιά τήν Χειροτεχνία κι οίκοτεχνία κατά 400%, μείωση γιά τό '82 κατά 40% τής έργοδοτηκής είσφορος αύτό αύξησης μισθών, κ.λ.π. σέ πρώτη φάση.

■ "Όλα αύτά βέβαια, δέν μπορεῖ νά παρθούν παρά αύτό είσοδόμα τών έργαζόμενων. "Ετσι ένω γιά τό ιεράλιατο παρέχονται οι μεγαλύτερες διεύκολύνσεις γιά κά έπενδυση μέ μεγαλύτερο ιερόδος, τή παρέχεται στούς έργαζόμενους;

ἘΕΔΩ τά πράγματα ἀλλάζουν. Ἐνῶ τό ΠΑΣΟΚ στούς τρεῖς μῆνες σάν κυβέρνηση βιάστηκε νά ταυτοποιήσῃ τό στρατό και τά σώματα ἀσφαλείας και τούλαχιστον νά διαγγείλει συγκεκριμένες ἀναπροσαρμογές γιατί τούς δημόσιους υπάλληλους δάπ' θε μεριά τοῦ Κρατικοῦ μηχανισμοῦ, τί κάνει γιατί τή μεγάλην μάζα τῆς ἐργατικῆς τάξης; Ἐκεί τά πράγματα παραμένουν δολά και τό ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ πάλι περίπατο. "Οπως μᾶς είναιαν οι αύξησεις είναι σέμα συλλογιῶν συμβάσεων (πού ήδη, δηπεις δήλωσε ότι 'Ανδρέας δέ μπορεῖ νά ξεπεράσουν τά δρια τῆς σύμβασης τῶν Δημόσιων Υπαλλήλων), ἐνώ ή ύπογραφή τῆς ἔνηικης συλλογικῆς σύμβασης ἔχει παγώσει καὶ ἀνόμα και τό κατώτατο ρεγοράκματο 285 δρ., και μισθός 18.570 δρχ. - μικτά βέβαια- πού τού ἔτσι ή ἀλλιώς είναι γελοῖα σάν ἀμοιβή γιατί νά ζήσει άνεκτα ἔνας ἐργαζόμενος, ἀπόρο ρίψθηκε δάπ' τήν ἐργοδοσία. Ή ἀδεια 4 ἐβδομάδων και τό 5νθήμερο, δέν ξέρομε δάν και πᾶς τελικά δά ἐφαρμό στούν, ή μείωση τῶν ἀράνι ἐργασίας ἀπό 42 σέ 41 τή βδομάδα, κατά 1 ὡρα δηλαδή, δέ μπορεῖ νά θεωρηθεῖ βέβαια μεγάλη... ἀγάθοεργία, οι φαρολογικές ἐλαφρύνσεις ἀναβάλλονται γιατί τό 8·8, οι συντάξεις τοῦ IKA (11.000) είναι πολὺ πιο κάτω δάπ' τό 80% τῶν μισθῶν πού είχε υποχρεθεῖ προειλογικά, οι ἀνεργοί δέν έχουν καθημάτια ἐπιδότηση και πάλι λέγοντας.

Κι ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά ... οἱ τιμές συνεχῶς ἀνεβαίνουν διὰς τὸ ρεῦμα, τὸ νερό, τὰ καύστημα, τὸ τηλέφωνο, τὰ ποσόφια μ.λ.π.

Κι ἐνώ ή κυβέρνηση δέν ἔχει δώσει τίποτα στήν έργατική τάξη, ή ἐτοιμάζεται νά της πετάξει μερικά ψίχουλα τί ζητάει ὀπ' αὐτήν; οτι ὁμοφιλῶς ζητάει κάθε κυβέρνηση στήν ὑπηρεσία του κεφαλαιου: "συνειδητή συμβολή ... καί απότις τῆς ίδιας τῆς ἔργατικης τάξης, , ή ποδιά δέν μπορεῖ νά περιμένει βελτίωσα ούσιαστη καὶ στέις θέσεις της παρά μόνον στά μακροπρόθεσμα πλαίσια μᾶς συμβολής της στήν παραγωγικότητα" (Α. Πιστανδρέου, 24/1/82).

· Ή βετίωσθ λοιπόν γιά τό μέλλον ('Η ΔΕΞΙΑ τί παραπάνω ἔλεγε;) καί γιά τό παρόν, ἀνασκουμπάθεῖτε καί δουλέψτε. Καί βέβαια ἐθνική ἐνότητα, ὅχι ἀπεργίες, κοινωνική γαλήνη, ἐθνική συμφέλωσθ κ.λ.π.

"Ολες αυτες οι διαυγησεις ένα και μόνο σημοτό είχουν. Νά πιστεύει τό προλεταριάτο πως οι επίδοξοι σωτήρες, μπροστινά καλλιτερέψουν τη ζωή του, νά παραμένει όλην τη ποικιλότητα μένον και διαφοράνωτο καν νά απομακρυνται από τόν μοναδικό δρόμο για την υπεράσπιση τών συνθηκών ζωής και πάλι του πού είναι:

“Η ταξινή πάλη, ἀνέξαρτη τα πάντα, οὐκέτι τα πάντα σέ νόμοι
παρέμβαση τοῦ Κράτους (διοικητικά δικαιαστήρια, νόμοι
, κ.τ.λ.), χωρίς νά νοιάζεται γιά τὴν καλή πορεία
τοῦ ἐργοστάσιου και τῆς Ἐθν., Οἰκονομίας, τὴν παρα-
γωγικότητα και γενικά τὸ μοίρασμα τῆς κρίσις μεταξύ
δυών και προλετάριων, γιά νά πέσει ὅλη ἡ κρίσις στὶς
πλάτες τῶν καρπιτανιστῶν .

Γι' αὐτό καθέ τι πίστωση χρόνου εἶναι καταστροφική, κυρίως αὐτή τή στιγμή πού ή έργατική τάξη μένει ἀμυνητοποιημένη κι ὀνοργάνωτη. Τό βαρύ καθῆκον τοῦ Εαναρχίσματος τῆς ταξικῆς πάλης πέφεται στούς πιωτοπόρους προλεταρίους, γιατί νά το προπαγανδίσουν σέ κάθε έργοτάσσιο, γιατί, μαγαζί, σέ κάθε χώρο δουλειᾶς και παντού δημόνι προλεταρίους. γιά:

- 'Ωλόκληρο μισθό στοινός διπολυμενους, δινέργους, συνταξιούχους, δικιανους γιαδ ἐργασία. Κατώτατο μεροκάρματο γιαδ κείνους που ζητᾶνε γιαδ πρώτη φορά δουλειά καὶ στοινός στασιῶτες.

- 'Ενιαίες καὶ διμεσεῖς αὔξησεις πού να καλύπτουν τόν τιμώνθια.

**ΤΑΞΙΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΣΤΙΣ ΦΤΩΧΕΣ
ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΕΣ ΜΑΖΕΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ**

‘Η διχτατορία τῆς ἀστικῆς τάξης στήν Τουρκία, ἐκτελεῖ, βασανίζει, συλλαμβάνει ἀγωνιστές: ‘Η ταξινόμη συμπαράσταση ἀπαιτεῖ τήν πιό μεγάλη πληροφόρη γιά τήν καταστολή καί τούς ἀγῶνες στήν Τουρκία. ’Ιδιαίτερα στήν Ἐλλάδα πού ἐπί αἰῶνες μᾶς καλλιεργοῦν τό μησος γιά τούς Τούρκους προλετάριους, πού δέν ἔχουμε τίποτα νό μοιράσσουμε μαζί τους, ὅπεναντίας μᾶς ἐνώνει ἡ κατιταλιστική ἐμμετάλλευση ἀπό ‘Ἐλληνες καί Τούρκους ἄστούς. ποέτει:

- Νά αντιταχθοῦμε σέ κάθε τυχοδιωχτική - αισινιστική περιπέτεια της έλληνικής αστικής τάξης.
 - "Ασυλο καὶ ἵσα πολιτικά δικαιώματα για τούς Τούρκους πολιτικούς πρόσφυγες ἀγωνιστές.
 - Νά σταματήσουν οι διολοφονίες των ἀγωνιστῶν. Λευτεριά στούς πολιτικούς κρυπτούμενους

- Κατώτατο μεροκόματο 1.000 δρχ. και κατώτατο μητρώο 22.000 δρχ. καθαρό.

- 4 βδομάδες πληρωμένη αδεια.

- Ἐπαναπρόσωπην ὅλων τῶν ἀπολυμένων (οὐχί μόνο
αὐτῶν που δικαιώθηκαν ἀτάτα δικαιοτήρια), μέτις ἔ-
διες προϋποδέσεις μισθοῦ, προϋπηρεσίας, ἐπιδομάτων
κ.λ.π. που θά εἶχαν ἄν δούλευαν κανονικά.

- Κατάργηση στήν πράξη δύλων τῶν ὀντεργατικῶν νόμων, (330, 3239 πού δέν λένε τίποτα γι' αὐτὸν ἀροῦ εἶναι νόμος ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας ι.α.,) κι ὅχι ἀντικατάστασή τους μὲ δύλους. Καμμιά ἐπέμβαση τοῦ Κράτους στή σύσταση καί λειτουργία τῶν ἐργατικῶν δργανώσεων, καί στά μέσα πάλης τους.

Συνδικαλισμός στό στρατό άνεξάρτητα από τή στρατιωτική ιεραρχία.

- Σταμάτημα κάθε άπότεριας περιορισμού ή καταστολής της πολιτικής δράσης. Κατάργηση του "άντιτρομοκρατικού". Αμέσως απελευθέρωση και απαλλαγή των άγνων ιστών πολιτικών κρατούμενων. Συμπαράσταση στούς άγνωνες των φυλακισμένων.

- Ἐναντίων σέ κάθε μιλιταριστική πράξη, ὅπι με κοινφρες φυλετιρηνικές διακαρπύζεις (ἀπ' τὴν μάχη ου ζητᾶντες για τη μάτιποτροπικοποιημένη Βαλκανία καὶ ἀφοπλισμό καὶ ἀπ' τὴν ἄλλη πρωδούν πιλήσεις ὅπλων), ἀλλὰ μέσα σ' απ' τὴν ἀρνητική τῶν πολεμικῶν θυσιῶν, τὴν όργάνωση τῆς προλέτης νεολαίας, τῶν φαντάρων κ.λ.π. Ταξική συμπαράσταση στούς Τούρκους πρόσφυγες ἀγωγούστες.

■ Οι 100 πρώτες μέρες του ΠΑΣΟΚ στήν κυβέρνηση είναι ειχαν την περιμένει την έργατική τάξη. Λιτότητα, έντατη κινούμενη της δουλειάς, καταστολή. Αύτός είναι ό “σωσιαλισμός” που την περιμένει. ‘Ενάντια στην πολιτική του σωσιαλισμού που πρέπει να παλαιύψει χωρίς να δώσει καμια μόνιμη χρόνου, παλεύοντας ένάντια στην αύρια και την κυβέρνηση που τα υποστηρίζει, μέσα στην πόλης στην άπεργία διαρκείας χωρίς προειδοποίηση. Είναι ό μόνος δρόμος διά θέλει νά υποστηρίζει ή έργατική τάξη τά δικα της συμφέροντα, άντιν νά χύνει τόν ίδρωτα και τό αίμα της για τα συμφέροντα των άνθρωπων...’

**Κάτω ή καπιταλιστική καταστολή στην Πολωνία !
Κάτω οι ιμπεριαλιστικές κινητοποιήσεις !**

**Η ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΩΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΩΝ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ**

Τό καλοκαίρι του 1980, στήν Πολωνία, σε μάτις τις υπεριώτερες βιομηχανικές χώρες έσπαισε η προλεταριακή ταξινομία. Καί έσπαισε σέ μια "σοσιαλιστική" χώρα, διποδεικνύοντας, μέχενάδαρο τρόπο οτι, στήν Πολωνία (όπως καί στην ΕΣΣΔ καί το "διατολικό" μπλόν) οι κοινωνικές σχέσεις δέν είναι διαφορετικές από κείνες τών δυτικών χωρών: έκμετάλλευση, καταστόντες, καταστολή καί δτι ή έργατικη τάξη παραμένει κι είναι ή μόνη τάξη που μπορεῖ νά πραντάξει τό καπιταλιστικό σύστημα (έναντια στά έπιχειρήματα τών μικροστών οτι έχει πλέον διτικοποιηθεῖ ...) .

·Η πολωνική ιριότητα είναι, έξαλλου, μέρος τῶν ἑθ-
νικῶν ἀντιφάσεων μέσα στά μπλόκ. ·Απ' αὐτή τή σκοπιά
είναι μιά νάρκη μέσα στήν ·Αν. Εύρωπη (ὅπως ή Γερ-
μανια στή Δυτική), δησι μιά ἐνδεχθύμενη άνατροπή τῶν
Ισαρροποιών, πού φοβούνται τάσο οι Ε.Π.Α. Όσο κι η
ΕΣΣΔ, θά μπορούσε νά προκαλέσει πολιτικές έξελεξεις
έντελῶς ὅπιοβλεπτες κι άνωμα κι άλλαγη συμμαχιῶν.

ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Η κοινωνική κρίση στήν Πολωνία δέν ήταν άποτέλεσμα "έλλειψης δημοκρατίας", όλα και μάτιτέλεσμα του άντιχτυπου (και στίς "σοσιαλιστικές" χώρες) της διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης που άναστατωσε τίς οικονομίες δύον τῶν χωρῶν η ιδιαίτερη τῶν πολύ αδινατιμών και πιο ἔξαρτημένων από τό δυτικιό κεφάλαιο, όπως η Πολωνία. Η απόφαση για τήν αήριυντη τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου υπαγορεύεται κύρια, έχατίας τοῦ κολοσσαίου χρέους πρός τίς διεθνεῖς τράπεζες, που δύο και μεγάλωνε. Βίρεπε λοιπόν νά αποκατασταθεῖ ή "τάξη", άναγκαιά προϋπόθεση γιά νά καθηρυγχωστούν οι πιστωτές για τη "φερεγγυότητα" τῆς Πολωνίας. Σ' αύτού τη βέβαια βοήθησαν κι όλες άνεξαρτετά οι άστικές κυβερνήσεις τῶν δυτικῶν χωρῶν δύνοντας νέα δάνεια και παρατάσεις έξαφλησης τῶν πολιιῶν. Ετοι είτι βεβαιώθηκε, περίλαμπτα, ή έννοτητα στήν πράξη τῶν άστικῶν τάξεων τῆς Δύσης και τῆς Ανατολῆς ένδαντια στό πολωνικό προλεταριάτο και έπεισε συνάμα ή δημαρχιακή μάστια τῆς άλληλεγγύης τῶν δυτικῶν κυβερνήσεων στούς Πολωνούς έργατές, τήν πάλι τῶν όποιων, προσπαθούν νά χρησιμοποιήσουν αλ μέσο πίεσης στίς ένδοξούπεριαλιστικές διενέξεις τους μέ τήν ΕΣΣΔ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1980: Ο δρόμος της οργανωμένης δύναμης και Βίας της έργατικής τάξης.

Τό πολωνικό έργατικό κίνημα τοῦ Αύγουστου 1980 υπενθύμισε για δλλη μιά φορά στὸ παγκόσμιο προλεταριάτο ὅτι τὸ μαστικό τῆς νίκης του ήταν ἡ ἀποφασιστικότητα νά ἐπιβάλλει στὶς ἀρχές, μὲ τή χρονιμοποίηση μεδόδων πάλης ἀποκλειστικά προλεταριακῶν - ὅπως ἡ γενικὴ ἀπεργία, χωρίς προειδοποίηση καὶ χωρίς ἀπό τὰ πρὸν καθορισμένης διάλογικάς της - καὶ τὴν ἀνυπόταξην δημοσιευτικῆς διαδικασίας τὴν ἴκανοποίηση τῶν διεκδικήσεών του. Οἱ Πολωνοί ἔργατες περιφρονῶντας κάθε κρατικό νόμο καὶ χρονιμοποιῶντας τὴν ταξική Βία, έξασκησαν ἔνα εἰδός έμβρυος αὐτῆς ἀντεξουσίας, σέ ἀντιαπαράδεση στὴ "νόμιμη" ἔξουσία. Κι ἀπέναντι στὶν ἀποφασιστική τῆς ἐμπάντηση διαιλύθηκαν ὅλα τὰ ἀμυντικά φράγματα τοῦ "καθεστώτος τὰ πάντα παρέλυσαν". Καὶ γιά νά διατηρηθοῦν οἱ ἀρχές στὴ θέση τους ἐπικάτεσσαν νά κάνουν πάνω-κάτω τὸ

χές στη θέση τους αναγκάστηκαν νά κανούν υπόχρωσης εις.
Στό τέλος Αύγουστου 1980, τό πολωνικό πρόλεπταρ-
ατο είχε άποσπάσει με τή βία, δχι μονάχα καλύτερουν
τῶν συνθηκών ζωῆς κι ἔργασίας ἀλλά (μοναδικό γεγονός
γιατί τίς χάρες τοῦ "ὑπαρκτοῦ οσιαλισμοῦ", πού δὲ οο-
σιαλιστικός χαρακτήρας τους διαψεύστηκε ἀπό τό ἔδιο
τό ἐργατικό ινέμα) τή ντεφάκτο αναγνώριση καιί τό δι
καίωμα τῆς δυνιᾶς του ἀνεξάρτητης δργάνωσης γιά τήν
πτεράσπιση τῶν ἀμέρων συμφερόντων του καιί τῆς ἀπερ-
χίας σύν τό βασικό ὅπλο μάνικα. Ρωμανίζουτας σιγά -

σιγά καινούργιο ἔδωκες ὀπό τὴν κυρίαρχη τάξη, τὸ πολωνικό προλεταριατρὸ επιβεβαίωσε τὴν ἀποψή ὅτι μονάχα ἢ δύναμι καὶ ἢ βίᾳ τῆς ἐκμεταλλευμένης τάξης ἐνόντια σ' ἔνα συγκεκριμένο στόχῳ μποροῦν νά κάψουν τῇ βίᾳ καὶ τῇ δύναμι τῆς ἐκμεταλλεύτριας τάξης, πού φαίνεται δύνακτη.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1980 - ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1981: Ο καταστροφικός δρόμος τής μετριοπάθειας καί τού συμβιβασμού μέ τήν πυράρχη τάξη.

Τό νά νομίζει κανείς ότι τό ζενίθ του κινήματος τού Αύγουστου 1980 θά μπορούσε νά διατηρηθεί (μαζί μέ τίς καταχθόσιες πούταν τό προϊόν του), χωρίς ένα ποιοτικό άλμα τού κοινωνικού κινήματος μάτω τό ζέμεος κι αύματικό διεκδικητικό έπιπεδο στό πολιτικό και έπιμετικό έπιπεδο έναντια στίς έδιες τίς βάσεις τού Κράτους, δηλαδή έναντια στόν καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής, θάταν παράλογο.

Ο διειδήκητης ἄγνως, φτάνοντας στό μέρος μου,
εἶχε βάλει τήν ἐργατική τάξη ἀντιμέτωπη μὲν ὅλοκληρο
τό υπαίθριον καιρισμόν του δύο διατάξεων Κράτους. Ή έδια
ἡ κατάσταση συγκριουστεί, Επειρώνητας τήν ἐπιφύλαξ τῆς
Ἐκκλησίας, τῶν ουσιαλδημικρατῶν τοῦ ΚΟΡ, εἶχε βάλει
τό πολιτικό ζήτημα τοῦ Κράτους. Μ' ἀλλα λόγια διανοιγε
ἀντικείμενη ἔνα κύκλῳ πού χαραχτηρίζόταν δχι πλέον
τόσο διπό τήν ἀντίσταση στό ζυγό του κεφαλαιού, ἀλλά
άπό τήν προετοιμασία τῆς ἑπανάστασης σάν μονάδηκε
προσποτικής ἔξι από τήν διπλά δέν θάντηρος παρά ή
καταστροφική πτώση στόν έδιο ζυγό, καί πιθανόν ἀνόμια
πιστό κατατίεστηκού.

"Ενα τέτοιο ἄλμα ὅμως προϋποθέτει τήν παρουσία καὶ τήν επικρόθι ἐνδέ ἐπιαναστατικοῦ κόρματος πού στὸ πρόγραμμά του καὶ στὴ δράση του εἶναι γραφμένα ἢ ἐπιαναστατική λύση, ἢ ἀνατροπή τοῦ κατιταλισμοῦ καὶ ἢ διχατορία τοῦ προλεπταρίστου πάνω στίς νικημένες τάξεις. "Αν τὸ κοινωνικό κίνημα, δύο μεγαλειώδεις καὶ νάναι, δέν συναντήσει στὸ δρόμο του αὐτή τῇ δύναμη ποδναὶ ἰκανή νά δώσει στὸ πρόβλημα τοῦ Κράτους, ἀπό τά πρίν, μιά συνειδητή καὶ προγραμματική ἀπάντηση, ἔτοι ἄστε ἀπό τήν ἔνωση τοῦ κινήματος καὶ τοῦ κόρματος νά δοθεῖ στήν έργατική τάξη ἢ όργανωση καὶ ἢ καθαρή συνείδηση τῶν οικοπεδών της, ποδναὶ ἡ μόνη καὶ πραγματική εγγύηση για τή νίκη της, ὅλη αὐτά δέν γίνουν εἶναι ἀνταρέψευχτο νά γίνει, βέβαια αὐτό τὸ ποιτικὸ ἄλμα. 'Άλλα κάτω ἀπό τή διεύθυνση καὶ χάρο στήν άποφασιστική έπειμβαση δυνάμεων προσανατολισμένων στήν ἄντεύθετη κατεύθυνση, στήν κατεύθυνση τῆς συμφιλίωσής μέ τήν κοινωνία, τοῦ συμβιβασμοῦ μέ τούς θεσμούς της καὶ τά κόμματά της, τῆς ἥπιας καὶ "ὑπεύθυνης" μεταρρύθμισης τῶν πιστῶν χτυπητῶν καὶ σκηνῶν σημείων της, τῆς "αὐτοδιαχείρωσης" τοῦ καπιταλισμοῦ ἀπό τούς ἴδιους τούς έργατες (πού δά γινόντουσαν καὶ ἀφεντικά συνάμα ... :). Καὶ τότε δέν ἀπομένει παρά ὁ δρόμος πού δημηγεῖ στήν ῆτα.

Τό κύνημα τῶν πολωνῶν ἐργατῶν ἔδωσε ὅτι μποροῦσε νά δώσει. Ἡ ἐναλλακτική λύση ήταν: ή μέ τι βοήθεια τῆς διεύθυνσης ἐπανάληψης τῆς ταξιδικῆς πόλης θά μπορούσε νά προσχωρήσει στὸ δρόμο που δηγεῖ στὴν ἐπανάσταση, ή θά δόγγιζταν στὸ βάλτο τῶν μεταφραστῶν μεταποτῶν αὐτοπατῶν, διαγκάιων γύρω τό στέριωμα τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ καὶ τῆς κυριαρχίας τῆς ἀστικῆς τάξης, ἐνάντια στὴν ὅποια ἡ ἐργατική τάξη εἶχε ώς τώρα πολεμήσει.

"Αν οπήμερα ή στρατιωτική κυβέρνηση Εανακερδίζει τό χαμένο έδαφος, τό όφελει στή μακρόχρονη και πειτεχνέμη δουλειά του κλεισμάτως του ρήγματος ποδχε άνοιξει μέσα στό έδνος καί στήν αποτατάσσων "ύγειαν" σχέσεων διαλόγου μεταξύ τών διυπόταλων με-
σα στά πλαίσια τής δημοκρατίας και τού πατριωτισμού

μέ τίς εύλογές τῆς Καθολικῆς ἐκκλησίας, ἀντί τῶν

"άναρχικῶν" σχέσεων πού ἐπικρατοῦσαν στήν ἀρχή καὶ πού ἔπρεπε νά οιηστούν μά για πάντα.

"Η καταστροφή λοιπόν δέν χρονολογεῖται από τά σημερα. Χρονολογεῖται από τότε που οι πολιτικές και ιοινωνικές δινάμεις, που βρέθηκαν νά κατέχουν τό κενό πού ήπηρξε έξαιτίας της άπουσίας του ταξικού κώματος κι άρα νά κατευθύνουν τό κέντημα, τόκων νά κατατείται τό δρόμο της ένωσιμάτωσης στόν έθνικό μηχανισμό διαυγέρησης, της άποδοχής τών κοινών υπευθυνοτήτων μέ τήν κυρίαρχη τάξη, της ύποταγής τών συμφερόντων τού προλεταριάτου σέ κενά της πατρίδας (Βαλέσα: "Είμαστε πρώτα Πολωνοί, ματιά συνθηκαίων στέσες", τού άύτοπεριοδισμού της άπεργηΐας (πού πήρε κι έπισημη μορφή μέ τήν συμμανία τού μάρτη 1981), της άντομης τού χρόνου έργαστας (6 χρόνων Σάββατα δουλειᾶς τό χρόνο), τού καθήκοντος αύξησης της παραγωγικότητας κι άποδοχής τών θυσιών, "για τό καλό δλῶν", σέ βάρος τών πολιτικών διαιτήσεων τού προλεταριάτου (διπάς τόλεγε χαραχτηριστικά ό Κουρόν : "Η έλινιάδης τών διειδηκήσεων καί τών αύξησεων μισθών είναι άδιεξοδος (...). Μιά μαζική αστηριότητα τών μισθών δέν μπορεῖ νά καταλήξει σέ τίποτε, γιατί άν τραβήξουμε τό σεντόνι άπό τή μιά μεριά γιά νά σκεπαστούμε, Ξεκεπάζουμε άναγκαστ ικά τήν δλη μεριά")". Η ίστορία τών τελευταίων 8 μηνών είναι ή ίστορία τού προσδετικού (δην καί άμεινη στράτησης μάτιο άρκετα έργατικα στράματα) άμφοτεισμού της δύναμης της έργατης τάξης σ' ό σφέλος μιᾶς "δημοκρατικής κι έθνικής μεταβατικής περιόδου", πού μπορούσε νέναι μονάχα, καί στήν πράξη έτσι άποδειχτηκε, τό πράγματα τού όπλισμού της δύναμης της άστικης τάξης.

Δέν ένδιαρέρει τό ζήτημα αν οι Βαλέσσα και Σίλικαντον συνειδητοί γι' αύτό που έκαναν, ούτε ως πιο σημειού αυτού τόδελον, ή άντιθέτα, αν υπόστηκαν μιά πορεία που τό θανατηστικό οπέτε άφησε της η τανή ή ήττα ή τούλαχτιστον τό χάσιμο έδάρκους που άρχιντα είχε καταχτηθεῖ. Είτε είλικρινής στίς προθέσεις του, είτε υποκριτής, δέν μπορεῖ νά μη προετοιμάσει την καταστατική απάντηση της κατιταλιστικής κοινωνίας και του Κράτους της ΟΤΑΝΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗ ΛΙΓΟΤΕΡΟ ΕΥΝΟΪΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ.

Πράγματι δὲ στὴ Χιλῆ τοῦ Ἀλλιέντε ἡ ἀπότομη ἄνθετος τῶν ρεωφυλίστῶν στὴν ἔξουσία καὶ ὁ ἀντοπλισμὸς τῆς ἐργατικῆς τάχης ἀπ' αὐτούς, εἶχαν δώσει μαζὶ τὴν εὐκαιρία καὶ μάνανε εὐκολο τὸν ἔρχομό μᾶς αἰματηρῆς καταστολῆς τοῦ προλεταριακοῦ κινήματος, στὴν πολωνία ὁ στρατός εἶχε ὅλον τὸν καιρὸν νὰ προετοιμάσει στὴ σοικιά τῶν ἀτέλειώτων τριμερῶν συνομιλιῶν (Κυβέρνησης - 'Επικλησίας - 'Ἀλληλεγγύης) καὶ τῶν καλλιεργούμενων αύτων τῶν, τὴν μετατροπὴν ἐνός κράτους σχετικῆς κοινωνικῆς γαλήνης σ' ἕνα βίαιο "κράτος πολέμου".

Καὶ κάτι δῆλο. Παρ' ὅλο πού ὅλος ὁ κόσμος περί-
μενε μιά "Ἐξωτερική" ἐπέμβαση, ηταν ἀνθρώπως ἢ "ἐσω-
τερική" ἐπέμβαση πουδωσε τό ἀποφασιστικό χτύπημα.
Αύτό δεῖχνει δχι μονάχα τό πώς οι ἔθνικές παραδόσεις
μιᾶς χώρας καταπιεσμένης ἀπό αἰώνες χρονιμένους τε-
λικά για νά διανητούνται στο προλεταριάτο, ἀλλά
επιβεβαιώνει δτι ὁ ἔχθρος Νο 1 κάθε προλεταριάτου
είναι ή κυριάρχη τέλη τῆς "δικιάς" του χώρας ὁμόια
κι. δην είναι πολιτικά ή οικονομικά ἐπαπτημένη.

κι αν είναι πολιτική η συνομιμότητα εργατημένη.
Κι είναι άνθρωπα πιο ασύρχος ό πολιτικός ρόλος αύ των πού - διά τούς σωστιαλδημοκράτες τών άγγλων συνοδοι πατέρων τους και τούς καθολικούς χαρτιβιστές με τόν Πάτα έπικεντρωτής - καάνουν έκπληκτης για την ένοτητα δύλων τών τάξεων μέσα στό έθνος προβάλλοντας τό ματαρόντα της ρώσων ήτης έπειμβασης και πού συνεχίζουν αύτην τήν πολιτική άνθρωπα και τώρα πού τό "έθνος" είναι Εεκάδαρα σπασμένο σέ δύο διάτιπα στρατόπεδα.

META TO ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1981: Ξαναγύρισμα στήν πάλη χωρίς συμβιβασμούς τού Αύγουστου 1980 για την ύπεράσπιση τών συνθηκῶν ζωῆς, πάλης κι ὄργανωσης.

Τό ένδαιρος πιού κινεῖται σήμερα τό πωλωνικό πρό-
λεταισιάτικο πτώο. Όλες τίς ένδειξεις χάντιστασις (διν και

διασκορπισμένες) είναι έπικινδυνο. Σήμερα τό περιμένει ή σιγλήρη καταστολή μιας διχτατορίας απόφασισμένης νά έπικινδυνει τό νόμο της και νά διατηρήσει τήν τάξη της. Αύριο είναι πιθανόν, νά τό περιμένουν τά καλέσιμα πού θά προέρχονται απ' αύτήν τήν ίδια τή διχτατορία, παρουσιαζόμενη σάν προσωπιστής τής έθνικης άνεξαρτησίας και συνεχιστής τού προσδευτικού έργου τών μεταφρυμέσεων, ούγγαρέζικου στην άλλη - Καντάρ, και διό τήν "Εκκλησία, ώστε οι έργατές νά πάψουν νά διντηρούνται τόν τέλη φράλτη μιας κοινωνίας πού δέν είναι δικιά τους. γιά νά ένωνται πάθον, και νά δουλέψουν σάν είρητικοι κι υπεύθυνοι πολίτες, γιά τήν άνοικοδόμηση τής "Πατρίδας" Πολωνίας.

Ἐνάντια σ' αὐτήν τὴν ἀπειλὴν ἔνανθλεισίνματος τῆς
δινοικτῆς πληγῆς τῶν ταξικῶν διαιροφῶν, εἰναι ζωτικό,
ἢ ἐργατική τάξη η δργονώσει τὴν ὑπεράσπιση της πά-
να στή βάσι τῶν δικιῶν τῆς μεβδών πάλην, τῶν δικιῶν
τῆς δικαιούς καὶ πιστοκαριτῶν σκοπῶν, μέ τη συνεύδηση
τῆς δικαιᾶς της φύσης αὖτος τάξην γιά τὸν ἐμπόρο της, μέ-
σα στό ἔνο δύμα πιού δύναμέται ἔθνος καὶ νά προε-
τοιμαστεῖ. μέ τὴν προσοπική τῶν νέων μαχῶν ἀντί νά ἀ-
φεθεῖ ἀρκόμα μιά φορά στήν διπογοήτευση. Τό δίκηπα δέ
εἰναι σημειρα ἢ προετοιμασία τοῦ μελλοντικοῦ ἐμπόρου
οὐ ἐπινοιασταῖς πολέμου, ἀλλά ἡ δύργωνα τοῦ ταξι-
κοῦ ἐπίπεδο, καὶ μονάχα σέ ταξικό, τῆς ἀντίστασης
στήν ἀστική καταστολή, εἴτε μέ στρατιωτικό μανδύα,
εἴτε μέ τὴν αύριανή πιθανή μεταφρέσοή της μέ πολιτι-
κό μανδύα.

Ποιά συμπαράσταση

"Η συμπαράσταση στό πολωνικό προλεταριάτο είναι λοιπόν ψεύτικη άν δέν ἀναγκαρίζει αύτό τό χαραχτήρα τῆς ταξινομίας δύναμης τῆς ἐργατικῆς τάξης που δύνται παρατίθεται στά συμφέροντα του κυρίαρχου καθεστώτος. Δέν πρόκειται λοιπόν για τάν "ἀλληλεγγύη στήν Πολωνία", που συζητάνε οι διάφορες δυτικές και βερνήσσεις, για νά τή χρησιμοποιήσουν αάν δόπλο ἐπικροής. Δέν πρόκειται για τάν ἀλληλεγγύη τῆς "օσσιαλιστικῆς" κυβέρνησης τού ΠΑΣΟΚ, που ύπερασπίζοντας τά ἐλληνικά κρατικά ἀστικά συμφέροντα κρατάει ἐντά πάποστα ση ἀπό Ε.Π.Α και ΕΕΣΔ (λόγῳ παρτοκαλιῶν και ἀλλω...). Δέν πρόκειται για τάν ἀλληλεγγύη τῶν εύρωκαθημονιστῶν και τῆς "Εικηλούσας που ύπειπεντώνουν τήν ἑδηνική ἐνότητα στήν Πολωνία καλῶντας τούς "Πολωνούς" νά τά βροῦν μεταξύ τους.

Η ἀλληλεγγύη εἶναι προλεταριακή ὅταν δέν ἀναγνωρίζει ἔνα μπλόν "Πολωνῶν", ἀλλά κατευθύνεται στούς μαχόμενους προλετάριους· καὶ δέν δέχεται νά ἀντιπροσωπεύεται ἀπό τις δραγανώσεις πού, μέ τὴν πολιτική τῆς ταξιδιών συνεργασίας τους, προετοιμάζουν τὸ δόρυ στούς διάφορους Γιαρουζέλησιν. Η ἀλληλεγγύη, για νά μή κατατίθει ἀπλῆ δημαγωγία μπορεῖ νά υπάρξει μονάχα ἐκεῖ πού ἀναγνωρίζεται ὁ κοινός ἔχθρος, νι αὐτός δέν μπορεῖ νάναι παρά ἡ κοινωνία τοῦ κεφαλαιου.

Αλλά ό μόνος τρόπος για νά μεταφραστεῖ σέ πραγματική δράση, οι δημιουργίες των έργαζομένων είναι υ' άρχισουν νά πολεμάνε στό έδαφος και' μέ τά σύντα τού οι πολωνοί ναυπηγοεργάτες, δάνθρωπούχοι, μεταλλουργοί και κλωτσούνταυτούργοι χρησιμοποίουν τό καλοκαίρι του 1980, ξαναχρησιμοποιώντας τα κατόπιν και' έναντια στούς άρχηγούς τών όργανωσεών τους, στή διάρκεια του 1981. Νά άνταθήσουν, λιδαίτερα τώρα πούχουμε "σοσιαλισμό" στήν "Ελλάδα, τίς έκκλήσεις για "πνεῦμα συνεργασίας", "αν-ηηση της παραγωγικότητας", "πίστωση χρόνου", κ.ά. και' κάθε "οεβασμό" τών δικαιοκρατιών μεθόδων και' διαίνια-σιῶν, ώστε νά έπιτεθούν, άργοτέρα, έναντια σέ μιά κοι-νιάνια και' ένα οίκονομικό σύστημα καταστέρωντάς το γιά πάντα, άντι νά τό τρέφουν μέ τό αίμα και' τόν ι-διάστα τους.

- ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΑΛΗΑΕΓΤΥΝ ΣΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΚΗ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ, ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ ΠΟΤΕ ΠΙΑ Η ΤΑΞΗ ΣΤΗ ΒΑΡΣΟΒΙΑ !!!
 - ΜΟΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΑΛΗΑΕΓΤΥΝ: Η ΠΑΛΗ ENANTIA ΣΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΤΗΣ ΔΙΚΙΑΣ ΜΑΣ ΧΩΡΑΣ:
 - ΟΣΙΓΕΙΧΙ ΕΤΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΙΖΕΝΟΣ - ΤΕΛΕΙΟΣ

διεθνές κομμουνιστικό κόμμα